

Arrest

nr. 86 601 van 31 augustus 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 14 juli 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2012 tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die *loco* advocaat R. PELLENS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, komt als niet-begeleide minderjarige op 11 januari 2012 België binnen en dient een asielaanvraag in op 16 januari 2012.

Op 14 juni 2012 wordt verzoeker samen met zijn voogd gehoord door de Dienst Vreemdelingenzaken en wordt de vragenlijst van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ingevuld.

Op 18 juni 2012 wordt verzoeker opgeroepen voor gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op 22 juni 2012 wordt verzoeker gehoord bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in aanwezigheid van zijn voogd.

Op 29 juni 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Dit is de bestreden beslissing:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom afkomstig uit P. (Kosovo) en bezit u de Servische nationaliteit. Anno 1999 ontvluchtte u samen met uw familie de oorlog in Kosovo. U vluchtte naar B. en vestigde zich in het naburige Z.. U woonde er aan de rand van een bos in een houten barak, die uw familie zelf had opgetrokken. Om in het levensonderhoud van uw familie te voorzien doorzocht u vuilbakken en verzamelde u lege flessen en karton. U ging slechts af en toe naar school daar u frequent werd lastig gevallen door skinheads die het op u en uw oudere broer R. (...) gemunt hadden wegens jullie Roma-origine. Uw broer werd achternagezeten en zwaar toegetakeld door enkele skinheads. Hij werd in het ziekenhuis opgenomen. De politie zei dat er een rechtszaak zou volgen indien zij de daders zou vinden. Daarna hoorde u niets meer van deze zaak. Enige tijd later, op een zondag, ging u samen met uw broer naar de markt. Drie of vier skinheads achtervolgden jullie. U verstopte zich. Zij kregen echter wel uw broer te grazen en brachten hem ernstige slagen toe. Korte tijd later vluchtte hij naar België. Op 26 maart 2010 diende hij een asielaanvraag in. Wanneer u op een dag de vuilbakken doorzocht op zoek naar iets bruikbaar, werd u aangesproken door twee skinheads. Zij wilden weten waar uw broer zich bevond. Toen u hen het antwoord schuldig bleef, kreeg u enkele klappen, in het gezicht en aan de pols. Zij vernielden ook het aanhangwagentje dat u bij zich had. Twee Serviërs op leeftijd die het gebeuren gadesloegen, spraken de skinheads aan op hun baldadig gedrag. U maakte van de gelegenheid gebruik om het hazenpad te kiezen. Bij het zien van uw toestand, verloor uw moeder het bewustzijn. Uw hand was gebroken. Uit angst opnieuw skinheads tegen het lijf te lopen, ging u niet naar het ziekenhuis. U diende drie dagen in bed te blijven. Daarna zocht uw moeder een smokkelaar die u naar België vervoerde. U kwam op 11 januari 2012 in België aan en vroeg hier op 16 januari 2012 asiel aan. In geval van terugkeer naar Servië vreest u opnieuw mishandeld te worden door skinheads. Naar Kosovo wenst u evenmin terug te keren. U vreest er gedood te zullen worden door de Albanen. U bent in het bezit van een Servische nationaliteitsakte en een Servische geboorteakte, beide uitgereikt te N. op 22 juni 2010.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen en alle stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik uw asielaanvraag niet in overweging kan nemen.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werden zowel Kosovo als Servië vastgesteld als veilige landen van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan. Voor wat betreft Servië verklaarde u dat u er geregeld werd lastig gevallen door skinheads. U werd eenmaal ernstig geslagen door twee skinheads. Uit angst om skinheads tegen te komen op weg van of naar school, zette u uw studies stop (CGVS, blz. 6-10). U verklaarde verder dat u niet naar de politie stapte nadat u geslagen werd. U had namelijk angst dat u door agenten zou geslagen worden (CGVS, blz. 9). Gevraagd waarop u deze uitspraak baseert, stelde u uw verklaring bij. Het is niet zozeer de politie die u vreest, dan wel de skinheads. U had eerder nooit problemen met de Servische politie. U zag haar zelden of nooit daar u op een afgelegen plaats woonde (CGVS, blz. 9). Echter, als u de politie niet

op de hoogte brengt van uw problemen, kan zij hier vanzelfsprekend niet tegen optreden. U hebt dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met skinheads geen aanspraak kon maken, of in geval van een eventuele terugkeer naar Servië, zou kunnen maken op de hulp en/of bescherming van de Servische autoriteiten.

Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt overigens dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen wel degelijk voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Indien men meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Servische politie en meent dat rechten geschonden zijn/worden, bestaan in Servië meerdere mechanismen - die ook toegankelijk zijn voor Roma - om politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Servische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is onder meer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit de oprichting van een intern controleorgaan binnen de politiediensten, dat klachten behandelt die met het optreden van de politie te maken hebben. De Servische overheid wordt bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. Door het geheel van deze vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – onder meer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle Servische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Daarnaast haalde u aan dat u een ellendig leven leidde in Servië en dat u er in moeilijke omstandigheden diende te overleven (CGVS, blz. 6-8). Er dient echter opgemerkt dat deze elementen van achterstelling onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te kunnen worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

In dit verband dient gewezen te worden op de actuele situatie van de Roma in Servië. Roma in Servië hebben inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onder meer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich onder meer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (anti-discriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie, van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen.

Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen

worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Tot slot, voor wat Kosovo betreft, dient er met betrekking tot uw vrees gedood te worden door Albanezen (CGVS, blz. 9) vooreerst op gewezen te worden dat deze vrees niet gestoeld is op enig actueel objectief gegeven. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt immers dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Uit een doorgedreven en continue opvolging van de situatie ter plaatse is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo in het algemeen en P. in het bijzonder wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder de KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Uit de informatie blijkt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2012 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals onder meer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens besteedt de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Net als voor Servië meen ik aldus ook voor Kosovo dat de in Kosovo opererende autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in kopie in bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten bevestigen louter uw identiteit, Servisch staatsburgerschap en uw oorspronkelijke herkomst uit Kosovo. Deze elementen worden evenwel niet betwist.

Ook in het kader van de asielaanvraag van uw broer M. R. (...) nam ik een weigeringsbeslissing.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

(...)"

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd op 24 juli 2012 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen.

Er werd geen nota ingediend. Het administratief dossier werd tijdig ingediend op 1 augustus 2012.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt ambtshalve op dat het niet ter discussie staat dat verzoeker een niet-begeleide minderjarige vreemdeling is. Overeenkomstig artikel 9, § 1 van Titel XIII - Hoofdstuk VI : Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen zoals opgenomen in artikel 479 van de Programmawet (I) van 24 december 2002 is de voogd van de niet-begeleide minderjarige vreemdeling ermee belast zijn pupil te vertegenwoordigen in het kader van alle rechtshandelingen, van de procedures bedoeld in de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsmede van alle andere bestuurlijke of gerechtelijke procedures. Uit voormelde bepaling blijkt dat de niet-begeleide minderjarige vreemdeling enkel een asielaanvraag kan instellen zonder door zijn voogd te worden vertegenwoordigd. Wat de beslissingen betreft die in het kader van de vreemdelingenwet worden genomen, komt het aan de voogd toe in zijn hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger om, na overleg met de minderjarige, te beslissen of al dan niet beroep moet worden ingesteld en om de voorziene rechtsmiddelen aan te wenden (cf. ook amendement bij ontwerp van Programmawet (I), *Parl.St.* Kamer 2002-03, nr. 2140/015, 27). Een niet-begeleide minderjarige is dan ook onbekwaam om *in persona* een beroep tot nietigverklaring tegen beslissingen die in toepassing van de vreemdelingenwet werden genomen bij de Raad in te dienen.

Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg niet ontvankelijk (RvS 15 februari 2006, nr. 155.037).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. L. VANDEKERKHOVE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. VANDEKERKHOVE

A. DE SMET